

Tanja Milojević u KCK - POBEĆI

Autor Jelena Ivanović
 Thursday, 10 February 2011
 Poslednji put ažurirano Saturday, 12 February 2011

ODAVNO

Odavno me nista nećte,
 i već dugo samo maćtam...
 Jednostavno, nemam srećte,
 sve ćto umem je da praćtam.

Odavno me misli muće,
 i već dugo samo dajem...
 Mnogi se na meni uće,
 a ja ne znam da se kajem.

Odavno mi mrka kapa,
 i već dugo samo gubim...
 Trebaćte mi kompas, mapa ...
 Kad prestanem da te ljubim.

(C) Tanja Milojević
 1999. godine
 Ā

NEMA

Nema te niti
 nema ni sitnica
 nema ni strasti
 ni poznatih lica

Nema ni Ā¾elje
 nema ni nade
 nema ni smeha
 sem da se krade

Nema ni htenja
 sićućnjih zdravih
 ni krivog cveta
 u buketu pravih

Plastuka lim
 pomalo zlata
 drvo ćto bućje sipci
 pre rata

(C) Tanja Milojević

Tanja Milojević je Ā¾estoka, mudra, naivna i blaga. Kako? Zar je mogućte? ĀEemu se nadati? Tanja je pjesnik vjerujućih nadanja usmjerena sopstvenoj sudbini. Njene rijeći su isprepletene Āudesu vlastitih uvjerenja. Na trenutak pomislim da je Tanja samo lik u sopstvenom ogledalu snova, no već u sljedećtoj pjesmi sa nama je osobnost sućtine pretpostavljenih realiteta. Ne samo njenih. Već i njegovih. Tog nepoznatog njega. Samo njoj znanog. Ostavljam je njenoj kreaciji stvarnosti uvjeren da je ovo samo poćetak drugaćjeg oblika svijesti. Njene. Kreativne ali i prepoznate vrijednosti tekstualne vizije. Poezije, prije svega. U jednoj rećenici sve se moć¾e rećti: Pred nama je pjesnik svjestan okrućenja u koje obitava ali nesvjestan prednosti sopstvene rijeći. One koja i gvozdena vrata otvara. Nedorećnosti. Najmanje njene. Naćje, prije svega.

Rijeć urednika
www.diogenis.0fees.net

